

**Συνέδριον Συλλόγων.** — Πρωτοβουλία τοῦ «Συλλόγου τῶν Φιλοτέχνων» συνέρχεται τῇ 30 Ἰουνίου ἐν Ἀθήναις συνέδριον ἐξ ἀντιπροσώπων πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι μουσικῶν, φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σωματείων πρὸς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, διπερ ὁ εἰρημένος Σύλλογος κατήρτησε.

## ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Μίνη πολὺ παρηγορηματικὴν εἴδησιν μᾶς μεταδίδουν τὰ φύλλα: Στὸν Πειραιά συνέστη Κέντρον καλλιτεχνικὸν, τοῦ ὅποιου σκοπός εἶναι ἡ καλλιτεχνικὴ μόρφωσις τῶν μελῶν του. Καλό, ἀλλ' ἀκόμη καλύτερο εἶναι ὅτι ὑπάρχει ἐπίπειρος νὰ γίνη κάτι. Τὰ ὄντα, ποὺ ἀπαρτίζουν τὸ προεδρεῖον, ἀρκετὰ μᾶς τὸ ἔγγρυνταντικόν. Εἶναι, οἱ κ.κ. Παύλος Ιωάννου καθηγητὴς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, Γεώργιος Στρατήγης ὁ βραχευμένος ποιητὴς, ὁ θαλασσογράφος Βολανάκης καὶ ὁ γνωστός Πέτρος Ἀποστολίδης (ὁ Νικόλαος).

Τέσσαρα χρυσᾶ ὄνταντα μὲ μιὰ χρυσῆ ἰδέα. Λέτε νὰ μὴν ἐπιτύχουν;

Πιστεύομεν νὰ μὴν πάη ἔδικα ὁ κόπος τους. Γιατί, ἀλήθεια ὅποιος δὲν βλέπει τὰ πράγματα μὲ μάτι πεστιμιστοῦ, θὰ παρατηρήσῃ ὅτι, κατὰ τὰ τελευταῖα τούλαχιστον γρόνια, ἀργίσαμε κάπως νὰ κινούμεθα, νὰ δεικνύωμεν σημεῖα ζωῆς εἰς ὅλους ἐν γένει τούς κλάδους τῆς καλλιτεχνίκης.

Τί παρήγορος εἶναι αὐτὴ ἡ κίνησις! Σὰν νὰ βλέπης ἔναν ποὺ ἔπεισε στὸν λάθιχρογό, ποὺ δὲν ξέρεις ἂν ζῆῃ ἢ πέθανε ἔξαρφα νὰ κινῆται λιγάκι! Και υψήλως ὅταν πονῆς γι' αὐτόν.

Ποιός ξέρει ἂν τὰ ναρκωμένα ὡς τῷρα ζωτικά μᾶς στοιχεῖα δὲν ἀναζήσουν. Η ἀρκετὰ φανερὰ αὐτὴ κίνησις ποιὸς ζέρει ἂν δὲν προχρηγέλῃ τὴν μακρινὴ καλλιτεχνικὴ αὔρη, ποὺ στὸ σκοτάδι μᾶς ὄνειροπολοῦμεν. Καὶ ίσως ίσως ἔτσι μιὰ μέρα ἀνοικθοῦν καὶ οἱ σκουριασμένες πειά θύρες τῆς Ἀκαδημίας μᾶς.

μανόντων, ἀντὶ πράγματι διεργάμαθα καὶ σιμοὶ ἥθικὴ ἐποχὴ.

Ολίγας ἡμέρας πρὶν ἀποθάνῃ ὁ Ιούλιος Σίμων ἀπήντησε:

«Τί εἶγι, λέγει, ἡ ἐποχὴ ποὺ ζούμε; Δὲν εἶναι ἐποχὴ ἀγνοίας ἀπ' ἐναντίας. Εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς κριτικῆς ποὺ γίνεται παντοῦ τὸ φῶς τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς ἀναλύσεως.

Αλλ' ἡ κατικὴ ἐπειδὴ βλέπει ὅλη, διαρκεῖται τὰ μυστήρια, καὶ ἔξαλείρει τὰ σκευά καὶ τὴν ποίησιν. Η λαμπάδα αὐτὴ ποὺ φωτίζει καταντῷ νὰ γίνῃ ἡ φλόγα ποὺ ζερχίνει ὅλη».

Ο Φραγκισκός Κοππές:

«Αναμφίβολως, οἱ ἀνθρώποι πάντατε ὑπέφεραν ἡθικῶς ἀπὸ τὸ διάστημα ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ἀπείρου τῶν πόλιων των καὶ τῶν ὄριων τῆς ζωῆς των. Μπορεῖ θῶμας νὰ ἔναι τὸ ἀλήθεια ὅτι στὴν ἐποχὴ μᾶς ἡ πάθησις αὐτὴ ἡ περισσότερον φανερὰ καὶ διαρκῶς ἀναλυμένη, κατήντησε ὀξυτέρα καὶ πλέον ἀχρήταστος».

Η Γυρίπε:

«Δέν εἶναι ἀσθενεῖς καὶ ψυχή! . . . Εἶναι τῆς ἐποχῆς των. Απλούστατα ἔγρεωκόπειαν».

\* \* \*

Η δεσποινὶς Ελένη Βακκαρέσκου, ἡ ἡρώης τοῦ φωνητικοῦ δράματος ποὺ ἔστρεψε τὴν προσογήν ὅλων πρὸς τὴν Ρουμανίναν ἐδημοσίευσε ἔνα τόπο ποιημάτων «Η γαλάνια ψυχή».

Στὰ περίεργα καὶ νόστιμα ποιηματάκια της, περιτὸ νὰ τὸ πούμε, περιγράφει μὲ γάρι καὶ μὲ τὴν ἀφέλεια τῆς ἐπιγραφῆς τῆς συλλογῆς της, ὅλην τὰς τὴν συγκινητικὴν ἐποποιίαν.

\* \* \*

«Ενα ἀνέκδοτο διά τὸν Ιούλιο Σίμωνα:

«Ταν ὁ Ιούλιος Σίμων ἀπήγγειλε τὸν περίφημόν του λόγον κατὰ τῆς κεφαλικῆς ποιητῆς, τὴν 21 μαρτίου 1870 ὁ Βίκτωρ Οὐγγάρος τοῦ ἀφιέρωσε ὅλην τὸν στίχους ὑπὸ τὸ αὐτὸν πνεύμα μὲ τὰς ἔξης λέξεις:

«Αφοῦ διάβασα τοὺς ὡραίους λόγους σας ἐναντίον τῆς θανατικῆς ποιητῆς».

Αλλ' ὅταν κατέπιν ὁ διάστημας ἡθικοφιλόσοφος ἔγινε τὴν δημοτικότητά του, ὁ Οὐγγάρος ποὺ πολὺ ἐν-

“Ενα παριστανό φύλλο τρώτησε μερικούς ἐκ τῶν ση-

διεφέρετο δ. καὶ τὴν ιδίαν του δημοσιότητα ἔσβυσε  
ἀπ' τοὺς στίγμους του τὴν ἀριέρωσιν καὶ τοὺς ἐπέ-  
γραψε «Ἡ θυντική ποινή».

## Γ. Ι. ΚΑΡ.

Καμμιὰ ἀνταλλαγὴ δὲν είναι τόσον σπουδαία  
στὸν κόσμο ὅσον ἡ ἀνταλλαγὴ δύο καρδιῶν ποιὸν ἀγκ-  
πιοῦνται.

## Δ. ΣΚΙΟΥΝΤΕΡΥ.

\* \* \*

Αἱ φιλάρεσκοι εἴναι σὴν τοὺς ἀνεμοδείκτας δὲν  
στεμματίν παρὰ μόνον ὅταν σκουριάσουν.

## Σ. ΑΡΝΟΥΔΑ.

**Παρόδοσα.**—Εἰς τὴν πέμπτην στροφὴν τοῦ εἰς τὸ 20  
φυλλάδιον ποιήματος τοῦ κ. Ἀγγέλου Σημηριώτου, παρε-  
μορφώθησαν οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι ὡς ἡ διόρθωσις ἔχει  
ῶς ἐξῆς:

Σὰν νοιάθομε τὴν ὁργισμένη  
Τοῦ πάθους μέσα μας ἀλίθετα

Ο καλὸς φίλος καὶ ἄριστος μωσαὶς Κίμων Μπέλλας ἐκ-  
δίδει προσεγγὼς ἑλληνικὸν μέλοδοςμάτιον ὑπὸ τὸν τίτλον:

## · Η Γιαννοῦ Σ. α

ἢ οὐ πραγμονὴ τῆς πρωτομαγιᾶς  
(εἰς πράξεις πέντε).

Μουσικὴ καὶ ποίησις τοῦ ιδίου.

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγγωτῶν μας ἔλαθον ἀγ-  
γελίας νὰ τὰς ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς ἐκδότας ἡμῶν κ. κ.  
κ. Ζεβέδη καὶ Σε δύον τὸ δυνατὸν γρηγορότερα.

## ΞΕΔΟΘΗ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΕΝΟΠΟΥΛΟΥ  
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Μονόλογοι, Διάλογοι καὶ Δραμάτια.  
(Δι' ἑορτὰς Σχολείων καὶ Οἰκογενειῶν).

Τιμῆται δραχ. . . . . 2  
(Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ς. γρ. 2.)

**Ἀπευθυντέον:** Πρὸς τὸν κ. Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ  
ἐκδότην καὶ διευθυντὴν τῆς «Διατάξεως τῶν Παίδων»  
ὅδος Αἰόλου 119, εἰς Ἀθήνας.



## · Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ · Ετος 18ον.

Κατὰ τὴν κοινὴν ὄμοιογίαν τὸ τερπνότερον καὶ μορφω-  
τικώτερον ἀνάγνωσμα τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας εἶναι «ἡ Διά-  
πλασις τῶν Παίδων». Ο, τι δημοσιεύεται ἐν αὐτῇ,— μυ-  
θιστορίματα διηγήματα, δραμάτικα, διάλογοι μονόλογοι,  
μῦθοι, παιδίματα, βιογραφίαι, κτλ. κτλ.— ὅλα εἴναι συν-  
τεταγμένα εἰς γλώσσαν ἀπλῆν καὶ εἰς Ὀφρούς κατά τὰς ὑγιεστέρας παιδαγωγικὰς ἀρχὰς, ὑπὸ συγγραφέων εἰ-  
δικῶν καὶ ἀνεγνωρισμένης ἀξίας, ἑλλήνων καὶ ξένων.

Αἱ διάφοροι πνευματικοὶ ἀσκήσεις, αἱ προτεινόμεναι  
πρὸς λύσιν, δξύνουσι τὸ πνεῦμα τῶν νεαρῶν της συνδρο-  
μητῶν, καὶ οἱ συγγνὸν προτεινόμενοι διαγωνισμοὶ ἔξεγει-  
ρουσι τὸ εὐγενές αἰσθημα τῆς ἀμύλης ἡ δὲ τρυφερὰ καὶ  
ἔγκαρδος Ἀλληλογραφία τῆς «Διαπλάσεως» προσδίδει εἰς  
τὸ περιοδικὸν τοῦτο ιδιαίτερον ὅλως θέλητρον.

Τέλος ἡ φιλοκαλία μετ' ἡς ἔκτυποῦται ἡ «Διάπλασις  
τῶν Παίδων» καὶ αἱ εἰκόνες δι' ὃν καθηστάται καθιστᾶσιν  
αὐτὴν φύλλον ἐξήγως καλλιτεχνικὸν καὶ ὥραζον, δπῶς πρέ-  
πει νὰ εἴναι πᾶν πιθανὸν προσωρισμένον δι' ἀναγνώστας νεα-  
ρούς τῶν ὅποιων μορφοῦται ἡ καλαισθησία.

## · ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ·

79. Α. Γ. εἰς "Αγκυραν."— Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ  
αὐθικερὸν ἐδόθη τὸ βιβλίον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον περίσσευκα  
γρ. 2.75 κρατήσατε τα. Τὰ φυλλάδια θὰ στέλνονται εἰς  
Κίρ Σεγίρ: ἡ διαφορὰ περὶ τῆς ὀπίσιας πρόκειται θὰ εἴναι  
λάθος προσθέσεως. Προσεγγὼς σᾶς γράψω.

80. κ. Κουμεντιγ εἰς Πύργον.— Ἐπιστολὴ καὶ στε-  
λέγῃ ἐλήφθησαν ἀλλὰ γωρίς τὴν ἐπιταχὴν, οὐχ ἡτ-  
τον ἐλπίζω νὰ τὴν λάθω ὅσον σύπια καθὼς καὶ λγυσύνη.

81. κ. Παν. εἰς Παραμυθίαν.— Λυποῦμεν καὶ διέτε  
δὲν λαυδάνω ἐπιστολήν σας: σᾶς ἔγραψα τὴν προπαρελθοῦ-  
σαν ἐδόμαδά καὶ ἀκόμη δὲν ἔχω ἀπάντησιν.

82. Κόρακα ἐνταῦθα.— Ἐνα μόνον λείπει ἀπὸ τὰ ἔρ-  
γα σας ἡ ὑπογραφή: σᾶς παραπέμπω εἰς τὸν ἀριθ. 63 τῆς  
ἀλληλογραφίας μας.

83. κ. Γ. Η. εἰς Πάφραν.— Πλησιάζει ὁ Αὔγουστος  
καὶ ἀκόμα τέποτε ἐκεῖθεν οὔτε καν μᾶς γράψεις, διατί;

84. κ. Θ. Κ. εἰς Ἀγαθούπολην.— Τί νομισματικὴ  
συλλογὴ!! οὐχ ἡττον ἐγχριστοῦμεν διὰ τὴν πρόθυμον  
ἐνέργειάν σας.

85. κ. Φιλ. Εύγ. εἰς Αττάλειαν — Δὲν μ' ἔγρα-  
ψεις ἂν πῆρες τὰ φύλλα.

Οἱ κ. κ. συνδρομηταί, δύνανται νάπευθύνωνται  
διὰ τὰ ἀφορῶντα τὸ περιοδικόν:

Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ πρόδος τὸν ὑμέτερον ἀνταπο-  
κριτὸν κ. Κωνσταντίνον Κουμεντίνην εἰς Πύργον.

Οἱ ἐν Σμύρνῃ πρόδος κ. κ. Στέφανον Βεΐνό-  
γλου καὶ

Οἱ ἐν Ἀγκύρᾳ πρόδος τὸν κ. Α. Γιανόπουλον.